

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 29 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Dokumentai, susiję su valstybės pagalbos susigrąžinimo procedūra, priėmus sprendimą, kuriuo ši pagalba pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir nurodyta ją susigrąžinti – Atsisakymas suteikti galimybę susipažinti – Išimtis, susijusi su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga – Viršesnis viešasis interesas – Nediskriminavimo principas – Pareiga motyvuoti“

Byloje T-569/19

AlzChem Group AG, įsteigta Trostberge (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Borsos ir J. Guerrero Pérez,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą C. Ehrbar ir K. Herrmann,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2019 m. liepos 22 d. Sprendimą C(2019) 5602 *final*, kuriuo atsisakyta suteikti ieškovei galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su valstybės pagalbos susigrąžinimo procedūra, priėmus sprendimą, kuriuo ši pagalba pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir nurodyta ją susigrąžinti,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Spielmann, teisėjai O. Spineanu-Matei (pranešėja) ir R. Mastroianni,

posėdžio sekretorius I. Pollalis, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. kovo 23 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

- 1 2014 m. spalio 15 d. Sprendime (ES) 2015/1826 dėl valstybės pagalbos SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), kurią Slovakija teikė įmonei NCHZ (OL L 269, 2015, p. 71), Europos Komisija, be kita ko, nustatė, kad Slovakijos chemijos sektoriaus įmonė *Novácke chemické závody, a.s.* (toliau – NCHZ), vykdant jos bankroto procedūrą, gavo neteisėtą ir su vidaus rinka nesuderinamą valstybės pagalbą. Ji nusprendė, kad NCHZ ir *Fortischem, a.s.*, kaip ekonominės veiklos perėmėja, turi grąžinti šią pagalbą.
- 2 Ieškovė *AlzChem Group AG* yra Vokietijos įmonė, vykdanči veiklą chemijos srityje, kuri kaip suinteresuotoji šalis įstojo į procedūrą, per kurią priimtas Sprendimas 2015/1826.
- 3 Buvo pareikšti du ieškiniai dėl Sprendimo 2015/1826 panaikinimo iš dalies. 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimu *Fortischem / Komisija* (T-121/15, EU:T:2019:684) Bendrasis Teismas ieškinį kaip nepagrįstą. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimu *AlzChem / Komisija* (T-284/15, EU:T:2018:950) Bendrasis Teismas panaikino Sprendimo 2015/1826 2 straipsnį.
- 4 2019 m. balandžio 12 d. raštu ieškovė, remdamasis 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), pateikė Komisijai paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Ši paraiška buvo pateikta dėl Komisijos turimų atitinkamų dokumentų, be kita ko, „Excel“ lentelių, „Word“ dokumentų ar vidaus duomenų bazių, kuriose yra informacijos apie susigrąžinimo procedūros eigą ir valstybės pagalbos sumą, kurią susigrąžino Slovakijos Respublika priėmus Sprendimą 2015/1826 (toliau – prašomi dokumentai).
- 5 2019 m. balandžio 24 d. raštu Komisija atmetė šią paraišką, motyvuodama tuo, kad ji patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje bei trečioje įtraukose ir 3 dalyje numatytų išimčių taikymo sritį. Ji taip pat pažymėjo, jog nebuvo pateikta jokio argumento, kuriuo remiantis būtų galima įrodyti, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomų dokumentų atskleidimą, ir kad galimybė iš dalies susipažinti su dokumentais nėra galima.
- 6 2019 m. gegužės 15 d. raštu ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, pateikė Komisijai kartotinę paraišką. Ji ginčijo Komisijos atsisakymą ir, be kita ko, tvirtino, kad jos paraiškoje nebuvo nurodyta jokio dokumento, patenkančio į Komisijos minėtų išimčių taikymo sritį, ir kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomų dokumentų atskleidimą. Be to, ji paprašė suteikti galimybę iš dalies susipažinti su šiais dokumentais arba su jais susipažinti Komisijos patalpose.
- 7 2019 m. birželio 11 d. Komisija ieškovei nurodė, kad jos kartotinė paraiška yra nagrinėjama, tačiau į ją nebus atsakyta per nustatytą terminą ir, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalimi, atsakymo į šią paraišką terminas pratęstas 15 darbo dienų. 2019 m. liepos 1 d. ji nurodė ieškovei, kad negalėjo būti surinkti visi išsamiai jos paraiškos analizei ir galutiniam sprendimui priimti būtini duomenys ir kad galutinis sprendimas jai bus išsiųstas kaip įmanoma greičiau.

II. Ginčijamas sprendimas

- 8 2019 m. liepos 22 d. Sprendimu C(2019) 5602 *final* (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija atsisakė suteikti galimybę ieškovei susipažinti su prašomais dokumentais ir konstatavo, kad jiems taikoma, viena vertus, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, susijusi su tyrimų apsauga, ir, kita vertus, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtis, susijusi su komercinių interesų apsauga.
- 9 Pirma, dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties Komisija nusprendė, kad prašomi dokumentai nėra tik administracinės bylos, susijusios su tyrimu dėl valstybės pagalbos, dalis; jie taip pat susiję su tyrimu dėl sprendimo dėl neteisėtos valstybės pagalbos įgyvendinimo.
- 10 Viena vertus, Komisija pažymėjo, kad, remiantis jurisprudencija, egzistuoja bendroji konfidencialumo prezumpcija, pagal kurią procedūros valstybės pagalbos srityje administracinės bylos dokumentų atskleidimas kenkia tyrimų dėl tokios pagalbos tikslams, net jei procedūra yra baigta. Ji nustatė, kad prašomi dokumentai, turintys informacijos apie aptariamą valstybės pagalbos susigrąžinimo, kurią pagal Sprendimą 2015/1826 turėjo atlikti Slovakijos valdžios institucijos, procedūros eigą, yra administracinės bylos vykdamas tyrimą dėl šios pagalbos, kuri nebuvo visa susigrąžinta, dalis.
- 11 Kita vertus, Komisija pažymėjo, kad per neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimo etapą ji, aktyviai dalyvaujant atitinkamai valstybei narei, tikrina, ar teisingai įgyvendinamas sprendimas dėl šios pagalbos, todėl jos veiksmai ir priemonės, kurių imasi, yra glaudžiai susiję su jos tyrimu dėl šios pagalbos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką. Be to, ji nurodė, kad valstybės pagalbos susigrąžinimo etapas vykdomas per struktūrizuotą ir formalizuotą procedūrą, kuri yra tyrimas, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą. Ji konstatavo: kadangi nesilaikant sprendimo dėl valstybės pagalbos gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, šio sprendimo įgyvendinimo etapas turi būti laikomas ikiteismine procedūra, panašia į SESV 258 straipsnyje numatytą procedūrą, dėl kurios teismas yra pripažinęs bendrosios konfidencialumo prezumpcijos egzistavimą. Todėl dėl prašomų dokumentų atskleidimo visuomenei gali būti pakenkta su Slovakijos Respublika pradėtam dialogui, kuriam vykstant pasitikėjimas yra itin svarbus.
- 12 Antra, dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos išimties Komisija pažymėjo, kad jurisprudencijoje pripažinta dokumentų, kurie yra vienos iš jos bylų dalis, bendroji konfidencialumo prezumpcija, neatsižvelgiant į tai, ar paraiška dėl galimybės susipažinti susijusi su baigta arba vykdoma kontrolės procedūra. Nagrinėjamu atveju prašomuose dokumentuose atskleidžiama išsami informacija apie atitinkamų įmonių pradėto grąžinimo proceso eigą ir įvairius etapus. Ši komercinė informacija yra neskelbtina. Atsižvelgiant į sprendimo dėl neteisėtos valstybės pagalbos vykdymo etapo dvišalį pobūdį, dėl pernelyg ankstyvo dokumentų, susijusių su atitinkamų įmonių atliekamo grąžinimo proceso eiga, atskleidimo prieš faktinį šios pagalbos grąžinimą būtų padaryta žala šioms įmonėms ir galiausiai pakenkta valstybės pagalbos procedūros tikslams labiau, nei prisidėta prie skaidrumo.
- 13 Trečia, Komisija atmetė paraišką dėl galimybės iš dalies susipažinti su dokumentais, nes egzistuoja prašomiems dokumentams taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija.

- 14 Ketvirta, Komisija nusprendė, jog ieškovės pateikti argumentai siekiant įrodyti, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, yra gana bendro pobūdžio. Jos teigimu, tai, kad prašomi dokumentai susiję su administracinio pobūdžio tyrimu, o ne su teisėkūros procedūra priimtais aktais, dėl kurių jurisprudencijoje buvo pripažintas kuo didesnio skaidrumo egzistavimas, ir tai, kad ji paskelbs su aptariamoms valstybės pagalbos susigrąžinimu susijusią informaciją, kai susigrąžinimo procedūra bus galutinai baigta, įskaitant informaciją apie susigrąžintą ir prarastą sumas, taip pat susigrąžinimo palūkanų sumą, dar labiau patvirtina išvadą, kad nagrinėjamu atveju nėra viršesnio viešojo intereso.

III. Procesas ir šalių reikalavimai

- 15 2019 m. rugpjūčio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 16 Teisėjos pranešėjos siūlymu Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2021 m. kovo 23 d. posėdį.
- 17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

IV. Dėl teisės

- 19 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus, kurių pirmasis grindžiamas teisės ir akivaizdžia vertinimo klaidomis taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje bei trečioje įtraukose ir 3 dalyje numatytas išimtis, o antrasis – pareigos motyvuoti atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su nekonfidencialia prašomų dokumentų versija arba su jais susipažinti Komisijos patalpose remiantis to paties reglamento 4 straipsnio 6 dalimi ir 10 straipsniu pažeidimu.

A. Pirminės pastabos dėl aktų, dėl kurių galima pareikšti ieškinį, nustatymo ir ieškinio pareiškimo termino

- 20 Ieškovė tvirtina, kad Bendrojo Teismo jurisprudencijoje, susijusioje su Reglamentu Nr. 1049/2001, yra tam tikro nenuoseklumo ir prieštaravimų, kiek tai susiję su akto, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, nustatymu ir ieškinio pareiškimo termino eigos pradžia. Taigi, remiantis jurisprudencijos, visų pirma 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija* (T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511), analize, galima daryti išvadą, kad ieškinio dėl sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 panaikinimo pareiškimo termino eigos pradžia turi būti nustatoma atsižvelgiant į paskutinę dieną, kai

Komisija turėjo priimti sprendimą. Ieškovės teigimu, net jei ginčijamo sprendimo priėmimo data – 2019 m. liepos 22 d., ieškinio pareiškimo terminas turi būti skaičiuojamas nuo 2019 m. birželio 5 d., nes atsakymo iki šios dienos nepateikimas turi būti laikomas neigiamu sprendimu pagal minėto reglamento 8 straipsnio 3 dalį.

- 21 Vis dėlto, kalbant apie aktą, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, pažymėtina, kad, kai Komisija nepriėmė sprendimo per Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalyje numatytą terminą, šis aktas, atsižvelgiant į aplinkybes, yra arba implicitinis sprendimas dėl atsisakymo, arba tiek implicitinis, tiek eksplicitinis sprendimas, arba eksplicitinis sprendimas dėl atsisakymo. Kadangi Bendrajam Teismui gali tekti konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas apima ir implicitinį sprendimą dėl atsisakymo, kylanti iš to, kad Komisija nepateikė atsakymo iki 2019 m. birželio 5 d. imtinai, ieškovė prašo šį sprendimą laikyti sudėtine ginčijamo sprendimo dalimi.
- 22 Be to, ieškovė pabrėžia jurisprudencijos, susijusios su ieškinio dėl eksplicitinio sprendimo panaikinimo pareiškimo terminu, galimą neigiamą ir nenumatytą poveikį tuo atveju, kai šis priimamas po implicitinio sprendimo suformulavimo. Be kita ko, iš 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija* (T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511) ir 2012 m. lapkričio 13 d. Nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593) matyti, kad nors aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, yra eksplicitinis sprendimas, minėtas terminas pradedamas skaičiuoti nuo implicitinio sprendimo dienos. Todėl ieškovė turėjo performuluoti savo ieškinį dėl implicitinio sprendimo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį, kad būtų atsižvelgta į ginčijamame sprendime Komisijos pateiktus argumentus. Taigi pradinis terminas, per kurį ji turėjo parengti ieškinį, buvo sutrumpintas. Jurisprudencijoje sutrumpinant teisės aktuose nustatytus terminus, per kuriuos asmenys gali pasinaudoti teisėmis pagal SESV, gali būti nepagrįstai apribotos šios teisės ir pažeisti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 ir 47 straipsniai.
- 23 Be to, ieškovė mano, kad, atsižvelgiant į jurisprudenciją, 2019 m. birželio 11 d. ir liepos 1 d. Komisijos pranešimai buvo visiškai klaidinantys ir galėjo užkirsti jai kelią pasinaudoti teise kreiptis į teismą ir kad jie turi būti cenzūruoti.
- 24 Komisija neigia ieškovės teiginius dėl nenuoseklumo ir prieštaravimų Bendrojo Teismo jurisprudencijoje ir dėl jos galimo klaidinančio elgesio.
- 25 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Komisija neatsakė į ieškovės paraišką dėl galimybės susipažinti nei per pradinį terminą, nei per atsakymo terminą po 2019 m. birželio 11 d. atlikto pirmojo pratęsimo, o tai atitinka Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą situaciją, tačiau paskui ji priėmė eksplicitinį sprendimą dėl atsisakymo, kuris yra ginčijamas sprendimas.
- 26 Esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama ir aprašyta šio sprendimo 25 punkte, pirma, Komisijos atsakymo nepateikimas turi būti laikomas implicitiniu sprendimu atsisakyti suteikti galimybę susipažinti. Iš tiesų 2019 m. liepos 1 d. atliktu antruoju pratęsimu terminas negali būti pagrįstai pratęstas, nes pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį Komisija gali pratęsti pradinį terminą tik vieną kartą ir, pasibaigus pratęstam terminui, laikoma, kad priimtas implicitinis sprendimas atsisakyti suteikti galimybę susipažinti (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 38 ir 40 punktus ir 2012 m. lapkričio 27 d. Nutarties *Steinberg / Komisija*, T-17/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:625, 99 punktą). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra imperatyvus (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 19 d. Sprendimo

- Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, EU:T:2010:15, 60 ir 70 punktus) ir negali būti pratęstas kitomis nei Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalyje numatytomis aplinkybėmis, nebent šis straipsnis taptų visiškai neveiksmingas, nes pareiškėjas tiksliai nebežino, nuo kurios datos gali pareikšti ieškinį ar pateikti skundą, numatytus minėto reglamento 8 straipsnio 3 dalyje (pagal analogiją žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Housieaux*, C-186/04, EU:C:2005:248, 26 punktą). Dėl tokio implicitinio sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 27 d. Nutarties *Steinberg / Komisija*, T-17/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:625, 101 punktą).
- 27 Vis dėlto, jei paskui Komisija pateikė aiškų ir galutinį atsakymą į kartotinę paraišką, atsisakiusi suteikti galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais, ji netiesiogiai atšaukė implicitinį sprendimą atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 88 ir 89 punktus; 2012 m. lapkričio 27 d. Nutarties *Steinberg / Komisija*, T-17/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:625, 101 punktą ir 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Espírito Santo Financial (Portugal) / ECB*, T-251/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:234, 34 punktą). Tokiu atveju dėl šio eksplcitinio sprendimo galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo remiantis SESV 263 straipsniu.
- 28 Jei buvo pareikštas ieškinys dėl implicitinio sprendimo panaikinimo, ieškovė praranda suinteresuotumą pareikšti ieškinį, nes buvo priimtas eksplcitinis sprendimas, ir bus laikoma, kad nebereikia priimti sprendimo dėl to ieškinio (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 88 ir 89 punktus; 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 48 punktą; 2015 m. liepos 2 d. Sprendimo *Typke / Komisija*, T-214/13, EU:T:2015:448, 36 punktą ir 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Espírito Santo Financial (Portugal) / ECB*, T-251/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:234, 36 punktą). Be to, ieškovas gali patikslinti savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus per SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje šiuo tikslu numatytą terminą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Enviro Tech Europe ir Enviro Tech International / Komisija*, T-291/04, EU:T:2011:760, 94 punktą). Jei eksplcitinis sprendimas buvo priimtas prieš ieškinio dėl implicitinio sprendimo pareiškimą, toks vėliau pareikštas ieškinys yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 47 punktą).
- 29 Nagrinėjamu atveju Komisija priėmė eksplcitinį sprendimą, deja, pasibaigus pratęstam terminui, bet prieš baigiantis ieškinio dėl implicitinio sprendimo pareiškimo terminui ir prieš pareiškiant ieškinį dėl implicitinio sprendimo. Taigi priimdama šį eksplcitinį sprendimą Komisija atšaukė implicitinį sprendimą ir sprendimas, dėl kurio panaikinimo nagrinėjamu atveju galima pareikšti ieškinį, yra 2019 m. liepos 22 d. eksplcitinis sprendimas atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kuris yra ginčijamas sprendimas.
- 30 Antra, priešingai, nei teigia ieškovė, ieškinio dėl eksplcitinio sprendimo panaikinimo pareiškimo terminas turi būti apskaičiuojamas remiantis SESV 263 straipsniu ir jis negali būti skaičiuojamas nuo implicitinio sprendimo dėl atsisakymo priėmimo. Be to, ieškovė neteisingai tvirtina, kad bylos, kurioje priimta 2012 m. lapkričio 13 d. Nutartis *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593), faktinės aplinkybės yra panašios į nagrinėjamo atvejo faktines aplinkybes. Toje byloje ieškinys dėl panaikinimo, kurio dalykas buvo 2011 m. vasario 4 d. implicitinis sprendimas dėl atmetimo, buvo pareikštas tik 2011 m. gegužės 25 d., taigi buvo nepriimtinas, nes pareikštas pavėluotai. Todėl iš tos nutarties visiškai nematyti, kad ieškinys dėl eksplcitinio sprendimo turi būti pareikštas per terminą, taikomą ieškiniui dėl prieš jį priimto implicitinio sprendimo panaikinimo.

- 31 Nagrinėjamu atveju ieškinio dėl ginčijamo sprendimo pareiškimo terminas turi būti skaičiuojamas nuo 2019 m. liepos 22 d. 24:00 val. Nors, žinoma, kaip teigia ieškovė, galima tik pažymėti, kad Komisija negalėjo pratęsti atsakymo termino po pirmojo pratęsimo, ši aplinkybė negali lemti ginčijamo sprendimo neteisėtumo, pateisinančio jo panaikinimą, nes Komisija atsakė į šią paraišką anksčiau, nei ieškovė pasinaudojo Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe pareikšti ieškinį dėl to, kad per nustatytą terminą nebuvo pateiktas atsakymas (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding, C-477/10 P*, EU:C:2012:394, 89 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Nutarties *Steinberg / Komisija, T-17/10*, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:625, 102 punktą). Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, negalima konstatuoti, kad jai nebuvo suteiktas teisės aktuose nustatytas terminas ieškiniui parengti; pagal SESV 263 straipsnio šestą pastraipą, siejamą su Bendrojo Teismo procedūros reglamento 58 ir 60 straipsnis, šis ieškinys galėjo būti pareikštas iki 2019 m. spalio 2 d. imtinai.

B. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje bei trečioje įtraukose ir 3 dalyje numatytas išimtis

- 32 Ieškovės teigimu, Komisijos teisės klaidos ir akivaizdžios vertinimo klaidos turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į pagrindinę teisę susipažinti su dokumentais, kuri atitinka tikslą stiprinti administracinių institucijų teisėtumą, joms vykdant savo sprendimų priėmimo veiklą, ir kuri įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje. Bet kokia šios teisės išimtis ar bet koks jos apribojimas turi būti aiškinami griežtai. Ieškovė nurodo pozicijų, kurių laikosi Komisija, prieštarumą, kiek tai susiję su informacijos apie valstybės pagalbos susigrąžinimo eigą atskleidimu.
- 33 Pirmąjį pagrindą sudaro penkios dalys. Pirmoje dalyje ieškovė teigia, kad paraiška suteikti galimybę susipažinti nepateikta dėl kokio nors dokumento, kuris būtų susijęs su tyrimu ar būtų su tyrimu susijusios bylos dalis, todėl ji nedarė poveikio Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nurodytiems tyrimų tikslams ar to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalyje nurodytam sprendimų priėmimo procesui. Antroje dalyje ji tvirtina, kad paraiška suteikti galimybę susipažinti negalėjo būti atmesta remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta tyrimų tikslų apsauga ar to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalyje numatyta sprendimų priėmimo proceso apsauga. Trečioje dalyje jos teigia, kad paraiška suteikti galimybę susipažinti nesusijusi su jokia informacija ar komerciniais duomenimis, kurie turi būti saugomi pagal to reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką. Ketvirtoje dalyje ji nurodo, kad ginčijamame sprendime informacijos apie susigrąžinimą atskleidimo išimtis buvo įgyvendintos diskriminuojant. Penktoje dalyje ji teigia, kad bet kokios atskleidimo išimties įgyvendinimo galimybė atmetama dėl viršesnio viešojo intereso.
- 34 Komisija nesutinka su ieškovės argumentais.
- 35 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei savo procesiniuose dokumentuose tvirtina ieškovė, ginčijamame sprendime atsisakymas suteikti galimybę susipažinti grindžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia įtraukomis, o ne jo 4 straipsnio 3 dalimi. Beje, tai ieškovė pripažino per teismo posėdį ir tai buvo pažymėta posėdžio protokole. Taigi jos argumentai yra nereikšmingi, kiek jie susiję su tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies taikymu, ir turi būti atmesti.

- 36 Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnyje numatyta, kad šiuo reglamentu siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 37 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal jurisprudenciją Komisijos administracinės veiklos atveju nebūtina turėti tokios pačios apimties teisės susipažinti su dokumentais, kokia yra Sąjungos institucijų teisėkūros veiklos atveju (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 91 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *AlzChem / Komisija*, T-451/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:588, 80 punktą).
- 38 Iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio, kuriame nustatyta su tuo susijusių išimčių sistema, taip pat matyti, kad teisei susipažinti su dokumentais taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo ar privataus intereso pagrindais. Kadangi tokiomis išimtimis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation et Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 52 ir 53 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Jeigu Sąjungos institucija, įstaiga ar organas, kuriam pateikta paraiška suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, nusprendžia šią paraišką atmesti, remdamasis viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, iš esmės jis privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir faktiškai pakenkti šios išimties saugomam interesui; tokios grėsmės rizika turi būti pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 54 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Tam tikrais atvejais Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad vis dėlto šiai institucijai, įstaigai ar organui leidžiama remtis kai kurių kategorijų dokumentams taikomomis bendrosiomis prezumpcijomis, nes panašūs bendri argumentai gali būti taikomi prašymams atskleisti tokio paties pobūdžio dokumentus (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 55 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Tokių prezumpcijų tikslas yra suteikti atitinkamai Sąjungos institucijai, įstaigai ar organui galimybę teigti, jog tam tikrų kategorijų dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę jų nurodytos išimties saugomam interesui, remiantis tokiais bendro pobūdžio argumentais ir neprivalant konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieno iš prašomų dokumentų (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 56 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Pagal jurisprudenciją reikalaujama minėtoje nuostatoje nurodytos informacijos atskleidimo išimtis aiškinti ir taikyti griežtai, nes jomis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų turimais dokumentais principo (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75 punktas ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 48 punktas); lygiai taip pat griežtai reikia pripažinti ir taikyti bendrąją konfidencialumo prezumpciją (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 81 punktą).

- 43 Galiausiai, remiantis jurisprudencija, bendroji konfidencialumo prezumpcija neužkerta kelio galimybei įrodyti, kad prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma arba kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę sakinio dalį egzistuoja nurodyto dokumento atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62 punktas ir 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 66 punktas).
- 44 Būtent atsižvelgiant į prieš tai primintus jurisprudencijoje nustatytus principus reikia patikrinti, ar Komisija klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią įtraukas.
- 45 Reikia priminti, kad Komisija konkrečiai ir individualiai neišnagrinėjo kiekvieno iš prašomų dokumentų, bet iš esmės nusprendė, kad juos apima dvi bendrosios konfidencialumo prezumpcijos, taikomos dokumentams, susijusiems su valstybės pagalbos susigrąžinimo procedūros eiga ir su susigrąžintomis sumomis po jos sprendimo, kuriuo nurodyta susigrąžinti minėtą pagalbą, priėmimo. Komisijos taikomos prezumpcijos grindžiamos, viena vertus, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi, susijusia su tyrimų apsauga, ir, kita vertus, to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi, susijusia su trečiųjų asmenų komercinių interesų apsauga.

1. Dėl pirmos ir antros dalių, iš esmės grindžiamų tuo, kad paraiška suteikti galimybę susipažinti negalėjo būti atmesta remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta tyrimų tikslų apsauga

- 46 Pirmoje dalyje ieškovė tvirtina, kad jos paraiška nebuvo pateikta dėl kokio nors dokumento, kuris susijęs su tyrimu ar būtų su tyrimu siejamos bylos dalis, nesvarbu, ar tai būtų dėl Sprendime 2015/1826 konstatuotos valstybės pagalbos, ar dėl būsimo sprendimo valstybės pagalbos srityje. Ši paraiška buvo pateikta dėl tikslios faktinės informacijos, susijusios su Sprendimo 2015/1826 įgyvendinimo eiga, todėl dėl duomenų, surinktų po šio sprendimo priėmimo. Kadangi jos paraiška nesusijusi su Slovakijos Respublikos pateiktais argumentais dėl esmės, negali būti laikoma, kad ją patenkinus būtų padarytas neigiamas poveikis valstybių narių norui bendradarbiauti su Komisija jai atliekant tyrimus. Be to, tai, kad Komisija jos paraišką vertino kaip pateiktą dėl dokumentų ar informacijos, esančios bylos medžiagoje, ar dokumentų, susijusių su tyrimu, niekaip nepagrįsta jurisprudencijoje. Taigi dėl jos paraiškos nebuvo padaryta poveikio Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nurodytiems tyrimų tikslams.
- 47 Antroje dalyje ieškovė, pirma, teigia, jog net darant prielaidą, kad jos paraiška pateikta dėl dokumentų ar informacijos, formaliai esančios atitinkamoje bylos medžiagoje, Komisija, siekdama ją atmesti, nebūtų galėjusi remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytomis išimtimis. Ieškovės teigimu, negali būti laikoma, kad dėl galimybės susipažinti su prašomais dokumentais būtų padarytas neigiamas poveikis valstybių narių norui bendradarbiauti su Komisija, nes jos paraiška nesusijusi su analizėmis ar vidaus raštais, kuriuose būtų pateiktas jos atliktas konkrečios bylos ar tyrimo vertinimas.
- 48 Dublike ieškovė pažymėjo, kad Komisijos teigimu, prašoma informacija apie valstybės pagalbos susigrąžinimo eigą susijusi su kitais tyrimais, be kita ko, su tyrimu dėl susigrąžinimo procedūros, numatytos 2015 m. liepos 13 d. Reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias SESV 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 16 straipsnyje, ir su tyrimu dėl procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį, pagal analogiją darant

- nuorodą į „EU Pilot“ procedūrą. Tačiau Komisija nenurodė minėtų procedūrų nei 2019 m. balandžio 24 d. rašte, nei ginčijamame sprendime ir nepaminėjo, kad šiuo aspektu prieš Slovakijos Respubliką pradėta procedūra. Ji negali dabar remtis naujomis aplinkybėmis ir pagrindais.
- 49 Antra, ieškovė atmeta Komisijos argumentą, kad prašomi dokumentai, susiję su nagrinėjamos valstybės pagalbos susigrąžinimo eiga, negali būti pateikti, nes juose yra esminės informacijos. Kiekybiniai duomenys galėjo būti pateikti neatskleidžiant esminių duomenų, pavyzdžiui, perduodant dokumentą, iš kurio būtų matyti, kad buvo susigrąžinta tam tikra valstybės pagalbos procentinė dalis ar kad nebuvo susigrąžinta jokios sumos. Bet kuriuo atveju atsakymuose į paraiškas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 Komisija paprastai pateikia esminės informacijos.
- 50 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija negali remtis plačiu bendrojo viešųjų dokumentų atskleidimo principo, įtvirtinto Reglamente Nr. 1049/2001, išimčių aiškinimu, kai jos pačios praktika rodo, kad jos pateikiami motyvai nėra taikomi paraiškai suteikti galimybę susipažinti. Kaip pavyzdį ji nurodo šešias bylas, kuriose prieš pradėdama pažeidimo nagrinėjimo procedūrą Komisija viešai paskelbė informaciją, panašią į tą, kurią buvo siekiama gauti pateikiant paraišką.
- 51 Komisija ginčija ieškovės argumentus.
- 52 Reikia konstatuoti, kad pirmojo pagrindo pirmoje ir antroje dalyse ieškovė iš esmės ginčija, pirma, tai, kad prašomi dokumentai priskiriami tyrimo etapui, be kita ko, nes valstybės pagalbos tyrimas buvo baigtas Sprendimu 2015/1826. Antra, ji ginčija tai, kad Komisija gali remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta tyrimų tikslų apsaugos išimtimi.
- 53 Ginčijamame sprendime Komisija atsisakė suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais, remdamasi dviem atskirais pagrindais. Kita vertus, ji konstatavo, kad prašomi dokumentai yra bylos dėl Sprendime 2015/1826 konstatuotos valstybės pagalbos medžiagoje, taigi jiems taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, apimanti su nagrinėjama valstybės pagalba susijusį tyrimą. Taigi ji nusprendė, kad minėtiems dokumentams taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, susijusi su administracinės bylos dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūros dokumentais, kaip antai pripažinta 2010 m. birželio 29 d. Sprendime *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61 punktas) ir, be kita ko, priminta 2016 m. liepos 14 d. Sprendime *Sea Handling / Komisija* (C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 36–38 punktai), 2019 m. kovo 13 d. Sprendime *AlzChem / Komisija* (C-666/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:196, 31 punktas) ir 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendime *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) / Komisija* (T-39/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:560, 62 punktas).
- 54 Kita vertus, Komisija iš esmės pažymėjo, kad susigrąžinimo procedūra gali tiesiogiai lemti procedūros dėl išipareigojimų neįvykdymo pradėjimą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, ir nusprendė, kad jos sprendimo dėl šios pagalbos įgyvendinimo etapas turi būti laikomas ikiteismine procedūra, panašia į SESV 258 straipsnyje numatytą procedūrą. Priminusi, jog Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad egzistuoja bendroji konfidencialumo prezumpcija, taikoma atliekant su išipareigojimų neįvykdymo procedūra susijusį tyrimą surinktiems dokumentams, ji konstatavo, kad argumentai, kuriais remiantis buvo pripažinta tokia prezumpcija, *mutatis mutandis* taikomi atsisakant atskleisti prašomus dokumentus. Taigi ji nusprendė, kad, pagal analogiją taikant motyvus, šiuos dokumentus apima bendroji konfidencialumo prezumpcija dėl dokumentų, susijusių su procedūros dėl išipareigojimų

nevykdymo ikiteisminiu etapu, kaip tai suprantama pagal SESV 258 straipsnį ir kaip pripažinta 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendime *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 65 punktas), taip pat, be kita ko, priminta 2017 m. sausio 23 d. Sprendime *Justice & Environment / Komisija* (T-727/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:18, 46 punktas) ir 2018 m. gruodžio 5 d. Sprendime *Campbell / Komisija* (T-312/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:876, 29 punktas).

- 55 Taigi reikia nustatyti, ar Komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad dokumentams, susijusiems su sprendimo, kuriuo nurodyta susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, ir, jei ši prezumpcija egzistuoja, ar turi būti pripažinta, ar Komisija nepadarė vertinimo klaidos, kai nagrinėjamu atveju ją taikė.

a) Dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos buvimo

- 56 Pažymėtina, kad pagal jurisprudenciją (žr. šio sprendimo 53 punktą) bendroji konfidencialumo prezumpcija, susijusi su administracinės bylos dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūros dokumentais, taikoma tik dokumentams, susijusiems su Komisijos atliekamu tyrimu siekiant sprendime, be kita ko, konstatuoti valstybės pagalbos buvimą ir nurodyti ją susigrąžinti. Tačiau Sąjungos teismas iki šiol neturėjo priimti sprendimo dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su atitinkamos valstybės narės atliekamu tokio Komisijos sprendimo vykdymo etapu.
- 57 Taigi, nors bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimas šio sprendimo 53 punkte nurodytoje jurisprudencijoje siejamas su administracine byla vykstant kontrolės procedūrai pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, jis tikrai susijęs tik su administracinės procedūros, po kurios Komisija priima sprendimą, konstatuojantį valstybės pagalbos buvimą ir nurodantį ją susigrąžinti, dokumentais.
- 58 Be to, kalbant apie dokumentus, susijusius su sprendimo, kuriame Komisija nurodo susigrąžinti valstybės pagalbą, vykdymo etapu, pažymėtina, kad jie tikrai formaliai gali būti priskirti tai pačiai bylai, kurios dalis yra Komisijos atlikto tyrimo, po kurio ji priėmė šį sprendimą, dokumentai; ieškovė, beje, tai pripažįsta. Iš tiesų visi dokumentai susiję su ta pačia nacionaline priemone ar priemonėmis. Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 42 punkte, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos atskleidimo išimtyms turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai, nes jomis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su Sąjungos institucijų turimais dokumentais principo. Taigi, kaip tvirtina ieškovė, negalima konstatuoti, kad bendroji konfidencialumo prezumpcija valstybės pagalbos srityje, kaip antai pripažinta jurisprudencijoje (žr. šio sprendimo 53 punktą), būtinai taikoma dokumentams, susijusiems su Komisijos sprendimo vykdymo etapu, nes jie yra tos pačios administracinės bylos dalis.
- 59 Taigi reikia išnagrinėti, ar dokumentams, susijusiems su atitinkamos valstybės narės atliekamo Komisijos sprendimo vykdymo etapu, taip pat taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija – nesvarbu, ar tai būtų bendroji konfidencialumo prezumpcija valstybės pagalbos kontrolės srityje, kuri pripažinta jurisprudencijoje ir laikoma taip pat apimančia šiuos dokumentus, ar kita bendroji konfidencialumo prezumpcija.

60 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Sąjungos teismas nustatė kelis bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimo kriterijus, kurie susiję su atitinkamais dokumentais ir kenkimu nagrinėjama išimtimi saugomam interesui.

1) *Dėl atitinkamų dokumentų*

61 Iš jurisprudencijos matyti, jog tam, kad bendra prezumpcija būtų galima pagrįstai remtis prieš asmenį, kuris, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001, prašo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, būtina, kad atitinkami dokumentai priklausytų tai pačiai dokumentų kategorijai arba būtų tokio paties pobūdžio (2018 m. vasario 5 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, T-729/15, EU:T:2018:67, 25 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50 punktą ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 72 punktą).

62 Visose bylose, kuriose buvo priimti tokias prezumpcijas įtvirtinantys sprendimai, atitinkamas atsisakymas leisti susipažinti buvo susijęs su visais dokumentais, aiškiai išsiskiriančiais tuo, kad jie visi buvo bylos medžiagos dėl vykstančios administracinės procedūros ar teismo proceso dalis (2018 m. vasario 5 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, T-729/15, EU:T:2018:67, 28 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 128 punktą; 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 49 ir 50 punktus ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 69 ir 70 punktus).

63 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi administracinės bylos, susijusios su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, dokumentai sudaro vieną kategoriją (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 64 punktą). Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 56 punkte, Sąjungos teismas neturėjo priimti sprendimo dėl klausimo, ar dokumentai, kuriais remiantis priimtas sprendimas, kuriame Komisija konstatuoja valstybės pagalbos buvimą ir nurodo ją susigrąžinti, ir dokumentai, susiję su to sprendimo kontrolės procedūra, priskiriami prie tos pačios dokumentų kategorijos. Reikia konstatuoti, kad nors jie yra tos pačios Komisijos bylos dalis, *stricto sensu* priskiriami prie dviejų skirtingų kategorijų.

64 Vis dėlto neginčytina, kad dokumentai, susiję su Komisijos sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, sudaro vieną kategoriją, nes aiškiai išsiskiria tuo, kad yra bylos, susijusios su administracine procedūra, po kurios priimtas minėtas sprendimas, dalis.

2) *Dėl pakenkimo išimtimi, kuria remiamasi, saugomam interesui*

65 Pagal jurisprudenciją bendrųjų konfidencialumo prezumpcijų taikymą lemia būtinybė užtikrinti nagrinėjamų procedūrų gerą veikimą ir garantuoti, kad nebus pakenkta jų tikslams. Taigi tokios prezumpcijos pripažinimas gali būti grindžiamas aplinkybe, kad galimybė susipažinti su tam tikrų procedūrų dokumentais visiškai nesuderinama su gera šių procedūrų eiga ir kelia grėsmę, kad joms bus pakenkta, nes sutarta, kad bendrosios konfidencialumo prezumpcijos leidžia apsaugoti vientisą procedūros eigą, kadangi apribojamas trečiųjų šalių kišimasis (2017 m. rugsėjo 7 d.

Sprendimo *AlzChem / Komisija*, T-451/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:588, 21 punktą ir 2018 m. vasario 5 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, T-729/15, EU:T:2018:67, 26 punktą).

- 66 Taigi bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimas naujai kategorijai suponuoja, kad prieš tai turi būti įrodyta, jog tokios rūšies į šią kategoriją patenkančių dokumentų atskleidimas, kaip galima pagrįstai numanyti, gali realiai pakenkti atitinkama išimtimi saugomam interesui (2020 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Campbell / Komisija*, T-701/18, EU:T:2020:224, 39 punktą).
- 67 Šiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia nustatyti, ar dokumentai, susiję su Komisijos sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, priskiriami tyrimo etapui; ieškove tai ginčija. Prireikus paskui reikės įvertinti, ar tokio tyrimo ypatybės pateisina bendrosios konfidencialumo prezumpcijos, taikomos minėtiems dokumentams, pripažinimą.

i) Dėl tyrimo buvimo

- 68 Reikia priminti, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta, kad institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų, be kita ko, tyrimo tikslų apsauga, tačiau sąvoka „tyrimai“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, šiame reglamente neapibrėžta.
- 69 Pagal jurisprudenciją Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje vartojama tyrimo sąvoka yra savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kurią reikia aiškinti atsižvelgiant ne tik į jos formuluotę ir siekiamus tikslus, bet ir įprastą jos reikšmę ir kontekstą (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter*, C-331/15 P, EU:C:2017:639, 45 punktą). Kadangi sąvoka „tyrimai“ patenka į bendrosios taisyklės, pagal kurią turi būti suteikta galimybė susipažinti su visais dokumentais, išimties taikymo sritį, ji turi būti aiškinama ir taikoma griežtai (generalinio advokato M. Wathelet išvados byloje *Prancūzija / Schlyter*, C-331/15 P, EU:C:2017:280, 101 punktą).
- 70 Nesant būtinybės nustatyti išsamios sąvokos „tyrimai“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, apibrėžties, reikia konstatuoti, kad toks tyrimas yra struktūrizuota ir formalizuota Komisijos procedūra, kurios tikslas yra surinkti ir išanalizuoti informaciją, kad ši institucija galėtų užimti poziciją, vykdydama savo funkcijas, numatytas ES sutartyje ir SESV. Šia procedūra nebūtinai turi būti siekiama nustatyti pažeidimą ar nusižengimą ir dėl jo persekioti. Sąvoka „tyrimas“ taip pat gali apimti Komisijos veiklą, kuria siekiama nustatyti faktus, kad būtų galima įvertinti tam tikrą situaciją (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter*, C-331/15 P, EU:C:2017:639, 46 ir 47 punktai).
- 71 Galiausiai, kaip ginčijamame sprendime nurodė Komisija, kalbant apie procedūras valstybės pagalbos srityje, sąvoka „tyrimas“ siekiama ne tik apsaugoti tam tikrų įmonių vykdomus tyrimus (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) / Komisija*, T-39/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:560, 70 punktą).
- 72 Reikia konstatuoti, kad, kaip teigia Komisija, vykstant sprendimo, kuriuo nurodyta susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūrai ji renka ir vertina atitinkamos valstybės narės teikiamą informaciją, siekdama nustatyti, ar ši, be kita ko, ėmėsi visų reikiamų priemonių visai pagalbai susigrąžinti, ir prireikus nuspręsti, ar kreiptis į Teisingumo Teismą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį.

- 73 Darytina išvada, kad, remiantis šio sprendimo 70 punkte nurodyta jurisprudencija, tokia veikla yra Komisijos struktūrizuota ir formalizuota procedūra, per kurią siekiama rinkti ir analizuoti informaciją, kad ši institucija galėtų užimti poziciją, vykdydama savo funkcijas.
- 74 Be to, reikia pažymėti, kad, vykstant Komisijos sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūrai, Reglamento 2015/1589 28 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „[j]eigu suinteresuotoji valstybė narė nevykdo sąlyginių arba jai nepalankių sprendimų, visų pirma šio reglamento 16 straipsnyje nustatytais atvejais, Komisija spręsti klausimą gali tiesiogiai perduoti <...> Teisingumo Teismui pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį“.
- 75 Reikia pažymėti, kad, priešingai nuo SESV 258 straipsnio, SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nenumatyta ikiteisminio etapo. Kaip tvirtina Komisija, sprendimo, kuriuo reikalaujama susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės etapas turi būti laikomas panašiu į SESV 258 straipsnyje numatytos procedūros, kuri atitinka tyrimų, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, ikiteisminį etapą. Iš tiesų, kaip išvadoje byloje *Prancūzija / Schlyter* (C-331/15 P, EU:C:2017:280, 99 punktą) iš esmės pažymėjo generalinis advokatas M. Wathelet, Reglamente Nr. 1049/2001 numatyta sąvoka „tyrimai“ apima procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kaip matyti iš 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 70 punktą), ir tyrimus, po kurių gali būti pradėta tokia procedūra (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 62 ir 65 punktus).
- 76 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad priešingai, nei tvirtina ieškovė, ir kaip teigia Komisija, sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra atitinka tyrimus, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką ir kaip apibrėžti jurisprudencijoje.
- 77 Ši išvada negali būti paneigta ieškovės argumentu, pagal kurį, nors 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendime *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738) Teisingumo Teismo išdėstytas pateisinimas taikomas dokumentams, kuriuos Komisija galėtų naudoti ateityje vykdydama galimas pažeidimo nagrinėjimo procedūras, galimybės susipažinti su dokumentais principas ir Reglamentas Nr. 1049/2001 prarastų prasmę. Ieškovės teigimu, beveik visi bet kokiomis aplinkybėmis Komisijos surinkti dokumentai gali būti neatskleidžiami, nes bet kuris dokumentas, neatsižvelgiant į jo gavimo aplinkybes, gali būti panaudotas vykdant procedūras, galinčias daryti poveikį galimiems Komisijos atliekamiems tyrimams. Šiuo aspektu pakanka konstatuoti, kad tai susiję ne su galimais tyrimais, o su konkrečia administracine procedūra, kurios pradžios taškas yra Komisijos sprendimas, apibrėžiantis tyrimų, kurie bus vykdomi po jo priėmimo, tikslus, jai siekiant priimti naują sprendimą, susijusį su kreipimusi į Teisingumo Teismą remiantis SESV 108 straipsnio 2 dalimi.
- 78 Be to, nors negalima neigti, kad egzistuoja ryšys tarp sprendimo dėl valstybės pagalbos priėmimo etapo ir šio sprendimo kontrolės etapo, nes antrasis etapas yra pirmojo etapo pasekmė, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos taikymą negalima daryti išvados, kad yra šių dviejų etapų procedūrinis tęstinumas. Iš tiesų reikia konstatuoti, kad skiriasi per kiekvieną iš šių etapų atliekamų tyrimų pradėjimo priežastis ir tikslas. Todėl Komisijos argumentus šiuo klausimu reikia atmesti.

ii) Dėl kenkimo tyrimų tikslų apsaugai

- 79 Pagal jurisprudenciją atsisakymui suteikti galimybę susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu pagrįsti iš principo nepakanka to, kad dokumentas yra susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje minima veikla. Atitinkama Sąjungos institucija, įstaiga, tarnyba ar agentūra taip pat privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su tuo dokumentu gali konkrečiai ir realiai kelti grėsmę šiame straipsnyje numatyta išimtimi saugomam interesui (2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 116 punktą; 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 44 punktą ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 68 punktą).
- 80 Šiuo klausimu reikia priminti, kad sprendimo, kuriuo nurodoma susigražinti valstybės pagalbą, kontrolės etapas turi būti laikomas panašiu į SESV 258 straipsnyje numatytos procedūros ikiteisminį etapą (žr. šio sprendimo 75 punktą).
- 81 Pagal suformuotą jurisprudenciją galima preziumuoti, jog dokumentų, susijusių su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, atskleidimas ikiteisminiu jos etapu gali pakeisti šios procedūros pobūdį ir eigą, todėl šis atskleidimas iš principo pakenktų tyrimų tikslų apsaugai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 65 punktą ir 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 40 punktą).
- 82 Buvo konstatuota, kad kontrolė, kurią Komisija turi atlikti vykstant procedūrai dėl įsipareigojimų neįvykdymo, yra administracinė funkcija, kurią vykdydama ji naudoja plačią diskreciją ir dalyvauja dvišaliame dialoge su atitinkamomis valstybėmis narėmis. Tačiau kitos šalys nei šios valstybės narės neturi specifinių procesinių garantijų, kurių laikymuisi taikoma veiksminga teisinė kontrolė (žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, T-111/11, EU:T:2013:482, 74 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 83 Taigi pagal jurisprudenciją Komisija turi teisę saugoti per tyrimą, susijusį su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, surinktų dokumentų, kurių atskleidimas gali turėti neigiamą poveikį pasitikėjimo atmosferai, turinčiai būti tarp jos pačios ir atitinkamos valstybės narės, siekiant rasti abipusiai priimtina sprendimą dėl galbūt identifikuojamų Sąjungos teisės pažeidimų, konfidencialumą (2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, T-111/11, EU:T:2013:482, 60 punktą).
- 84 Kalbant apie sprendimo, kuriuo nurodoma susigražinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūrą, reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad ši procedūra yra dvišalė, nes vyksta tarp Komisijos ir atitinkamos valstybės narės. Vykstant šiai procedūrai, kitos suinteresuotosios šalys nei ši valstybė narė neturi teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais ir joms nėra numatyta jokie ypatingo vaidmens.
- 85 Taigi, jei kitos suinteresuotosios šalys nei atitinkama valstybė narė galėtų, remdamosi Reglamentu Nr. 1049/2001, gauti prieigą prie Komisijos administracinės bylos, susijusios su sprendimo, kuriuo nurodoma susigražinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, dokumentų, tokiu atskleidimu galėtų būti pakeistas tokios dvišalės procedūros pobūdis bei eiga ir tam tikrais atvejais būtų sudarytos sąlygos tretiesiems asmenims pareikšti savo poziciją dėl atitinkamos valstybės narės pateiktos informacijos ir taip pakenkti tyrimų tikslų apsaugai.

- 86 Iš tiesų per valstybės pagalbos susigrąžinimo procedūrą siekiant sudaryti sąlygas Komisijai ir už valstybės pagalbos skyrimą atsakingai valstybei laisvai pareikšti nuomonę būtinas lojalus bendradarbiavimas tarp jų. Jei minėta valstybė narė turi įvykdyti Komisijos sprendimą, o ši – užtikrinti jo vykdymą, įgyvendinant sprendimą dėl susigrąžinimo būtinas Komisijos ir atitinkamos valstybės narės valdžios institucijų susirašinėjimas, be kita ko, ne tik tais atvejais, kai šiai valstybei narei kyla sunkumų susigrąžinti pagalbą.
- 87 Dvišalis Komisijos ir atitinkamos valstybės narės dialogas gali sudaryti sąlygas garantuoti, kad ši valstybė narė lojaliai bendradarbiautų, ir kartu būtų užtikrinta, kad Komisija kuo greičiau tinkamai įvykdytų savo sprendimą. Kaip teigia Komisija, atskleidus dokumentus, susijusius su sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, būtų pakenkta šios procedūros stebėsenai ir valstybių narių norui teikti išsamius paaiškinimus, be kita ko, dėl valstybės pagalbos susigrąžinimo eigos ir dėl ją susigrąžinant patiriamų sunkumų. Taigi Komisijai gali būti dar sunkiau gauti tokios informacijos bei prireikus pradėti derybų procesą ir su atitinkama valstybe nare pasiekti susitarimą, nutraukiantį išipareigojimų neįvykdymą, kuris gali būti jai inkriminuotas ir pasireikšti Komisijos sprendimo nevykdymu, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės ir išvengta ieškinio pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 63 punktą).
- 88 Taigi dėl tų pačių priežasčių, kaip nurodytos procedūros dėl išipareigojimų neįvykdymo ir, be kita ko, jos ikiteisminio etapo atveju, primintų šio sprendimo 81 ir 83 punktuose, ir atsižvelgiant į ypatingą atitinkamos valstybės narės padėtį vykdant sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūrą reikia pripažinti, kad iš principo atskleidus su šia procedūra susijusius dokumentus būtų pakenkta dialogui, taigi, ir bendradarbiavimui tarp Komisijos ir tos valstybės narės.
- 89 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos taikymą, dokumentai, susiję su sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, priklauso Komisijos administracinės bylos, siejamos su nagrinėjama nacionaline priemone ar priemonėmis, daliai, kurią reikia skirti nuo šios bylos dalies, siejamos su valstybės pagalbos priemonės ar priemonių kvalifikavimo etapu (žr. šio sprendimo 63 punktą). Be to, prieš priimant sprendimą dėl valstybės pagalbos atliekamo tyrimo etapą reikia skirti nuo šio sprendimo kontrolės etapo (žr. šio sprendimo 78 punktą). Taigi reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei ginčijamame sprendime tvirtino Komisija, dokumentams, susijusiems su sprendimo, kuriuo nurodyta susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, netaikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, siejama su administracinės bylos dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūros dokumentais, kaip antai pripažinta jurisprudencijoje (žr. šio sprendimo 53 punktą).
- 90 Vis dėlto priežastys, dėl kurių pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką pripažinta bendroji prezumpcija, taikoma vykdant tyrimą dėl galimos procedūros dėl išipareigojimų neįvykdymo surinktiems dokumentams, pateisina bendrosios prezumpcijos, taikomos dokumentams, susijusiems su sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, pripažinimą pagal tą pačią nuostatą (žr. šio sprendimo 88 punktą).
- 91 Taigi reikia konstatuoti, jog Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad dokumentams, susijusiems su sprendimo, kuriuo nurodyta susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra, taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką.

92 Vadinasi, reikia išnagrinėti, ar Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nagrinėjamu atveju taikė šio sprendimo 91 punkte nurodytą bendrąją konfidencialumo prezumpciją.

b) Dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymo prašomiems dokumentams

93 Ginčijamame sprendime Komisija, be kita ko, nurodė, kaip ieškovė pripažįsta, kad, atitinkamai valstybei narei nesilaikant jos sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti pagalbą, gali būti pradėta procedūra dėl išipareigojimų neįvykdymo. Todėl ji nusprendė, jog argumentai, kuriais remiantis buvo pripažinta, kad egzistuoja bendroji konfidencialumo prezumpcija, taikoma atliekant su išipareigojimų neįvykdymo procedūra susijusį tyrimą surinktiems dokumentams, *mutatis mutandis* taikomi atsisakant atskleisti šiuo atveju nagrinėjamus dokumentus.

94 Šiuo klausimu, nors tiesa, kad, kaip tvirtina ieškovė, ginčijamame sprendime Komisija nenurodė Reglamento 2015/1589 16 straipsnyje numatytos valstybės pagalbos susigrąžinimo procedūros, į ją daroma pakankamai aiški nuoroda, todėl nėra svarbu, kad ji nepaminėjo šios nuostatos.

95 Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 4 punkte, ieškovė paprašė suteikti galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais, kuriuose yra informacijos apie susigrąžinimo eigą ir Slovakijos Respublikos susigrąžintos valstybės pagalbos sumą priėmus Sprendimą 2015/1826.

96 Taigi reikia konstatuoti, jog nepadarydama vertinimo klaidos Komisija galėjo nuspręsti, kad prašomiems dokumentams taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, grindžiama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi dėl tyrimų tikslų apsaugos, taikoma dokumentams, susijusiems su sprendimo, kuriuo nurodoma susigrąžinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūra (žr. šio sprendimo 91 punktą).

97 Ši išvada negali būti paneigta ieškovės argumentais.

98 Pirma, ieškovės teigimu, patenkinus jos paraišką suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais negali būti padarytas neigiamas poveikis Slovakijos Respublikos norui bendradarbiauti su Komisija šiai atliekant tyrimą. Net jeigu, kaip ji tvirtina, jos paraiška nesusijusi su šios valstybės pateiktais argumentais dėl esmės, taip yra tik tada, kai šie argumentai susiję su Sprendime 2015/1826 nagrinėtų nacionalinių priemonių kvalifikavimu. Tačiau jos paraiška gali būti pateikta dėl minėtos valstybės argumentų dėl esmės, susijusių su minėto sprendimo įgyvendinimu.

99 Antra, ieškovė tvirtina, kad nors ginčijamame sprendime nurodyta daug ankstesnių teismo sprendimų, nė vienas iš jų nagrinėjamu atveju nėra taikytinas. Jos teigimu, 2001 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Petrie ir kt. / Komisija* (T-191/99, EU:T:2001:284), 2012 m. lapkričio 13 d. Nutartis *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593) ir 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimas *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) / Komisija* (T-39/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:560) susiję su paraiška suteikti galimybę susipažinti su „esminiais dokumentais“, kuriuos Komisija parengė dėl galimo Sąjungos teisės pažeidimo, o ne su konkrečia informacija apie valstybės pagalbos susigrąžinimo eigą.

100 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, jog Komisija nurodė šio sprendimo 99 punkte minimą trečiąjį sprendimą, siekdama pagrįsti savo teiginį, kad veiksmai, kurių ji ėmėsi sprendimo, konstatuojančio valstybės pagalbos neteisėtumą, įgyvendinimo etapu, yra tyrimai, nurodyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje. Tas pats pasakytina dėl 2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter* (C-331/15 P, EU:C:2017:639), kuriuo, kaip

ieškovė nurodė per posėdį, ji siekė remtis savo procesiniuose dokumentuose, nors neteisingai paminėjo „Sprendimą *Prancūzija / Komisija*“. Galiausiai Komisija nurodė du pirmuosius šio sprendimo 99 punkte minimus sprendimus, siekdama pagrįsti teiginį, kad argumentai, kuriais remtasi dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos, taikomos dokumentams, susijusiems su tyrimais, kurie gali lemti procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pradėjimą, egzistavimo, *mutatis mutandis* taikomi tokiems dokumentams, kaip nagrinėjami šiuo atveju. Buvo konstatuota, kad pateikiant Komisijos argumentus nepadaryta teisės klaidų.

- 101 Trečia, ieškovė teigia, kad net jei būtų pripažinta, kaip 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendime *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738) siūlė Teisingumo Teismas, kad informacijai, susijusiai su pažeidimo nagrinėjimo procedūra, gali būti taikoma išimtis dėl tyrimų tikslų apsaugos, ji neturi informacijos, kad po Sprendimo 2015/1826 priėmimo būtų buvusi pradėta kokia nors pažeidimo nagrinėjimo procedūra prieš Slovakijos Respubliką. Šiuo klausimu reikia konstatuoti: kadangi pagal Sprendimą 2015/1826 ši valstybė narė turi susigrąžinti nagrinėjamą valstybės pagalbą ir, remdamasi SESV 108 straipsnio 2 dalimi, Komisija gali tiesiogiai kreiptis į Teisingumo Teismą, jei nesilaikoma pareigos susigrąžinti pagalbą, nebūtina „pradėti“ naujos procedūros, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, arba procedūros pagal SESV 258 straipsnį prieš šią valstybę. Be to, priešingai, nei taip pat teigia ieškovė, savo procesiniuose dokumentuose Komisija nenurodo prieš Slovakijos Respubliką pradėtos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kiek tai susiję su Sprendimu 2015/1826.
- 102 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad Komisija negali remtis plačiu bendrojo viešųjų dokumentų atskleidimo principo, įtvirtinto Reglamente Nr. 1049/2001, išimčių aiškinimu, kai jos pačios praktika rodo, kad jos pateikiami motyvai nėra taikomi paraiškai suteikti galimybę susipažinti. Kaip pavyzdį ji nurodo šešias bylas, kuriose prieš pradėdant pažeidimo nagrinėjimo procedūrą Komisija paskelbė pranešimus spaudai, turinčiuose informacijos, panašios į tą, kurią ji siekė gauti pateikdama paraišką. Taigi šiuose pranešimuose ir 2015 m. birželio mėn. rašte, kuriuo *AlzChem Trostberg AG* pranešta apie trečiųjų asmenų atliekamo baudų už kartelius išieškojimo eigą, Komisija parodė, kad galima pateikti kiekybinius duomenis neatskleidžiant esminių duomenų. Nagrinėjamu atveju ji galėjo atskleisti tik kiekybinę informaciją, susijusią su nagrinėjamos pagalbos susigrąžinimo eiga.
- 103 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pažymėti, kad ieškovės nurodytose šešiose bylose Komisija nusprendė pranešimuose spaudai paskelbti tam tikrą informaciją, kaip antai savo sprendimą pareikšti Teisingumo Teisme ieškinį kiekvienai iš šešių atitinkamų valstybių narių. Vis dėlto, kaip teigia Komisija, tokių pranešimų paskelbimas nedaro poveikio bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymui dokumentams, susijusiems su Sprendimo 2015/1826 vykdymo etapu (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Campbell / Komisija*, T-312/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:876, 38 punktą). Taip yra juo labiau tada, kaip pažymi Komisija, kai ji dar nėra nusprendusi pareikšti ieškinio Teisingumo Teisme.
- 104 Kita vertus, kiek ieškovės argumentai gali būti aiškinami kaip paraiška leisti iš dalies susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, turint galimybę susipažinti tik su tam tikra informacija, jie turi būti atmesti. Dokumento ir informacijos sąvokos turi būti atskirtos. Visuomenės teisės susipažinti su institucijų dokumentu galioja tik dokumentams, bet ne bendresnei informacijai, ir nenustato pareigos institucijoms atsakyti į visus privataus asmens prašymus suteikti informacijos (2007 m. balandžio 25 d. Sprendimo *WWF European Policy Programme / Taryba*, T-264/04, EU:T:2007:114, 76 punktas).

- 105 Be to, kiek ieškovė teigia, jog Komisija galėjo jai pateikti dokumentą, iš kurio būtų matyti, kad susigrąžinta tam tikra neteisėtoms ir nesuderinamos valstybės pagalbos procentinė dalis, priešingai, nei ieškovei atrodo, tai galėjo prilygti esminės informacijos jai pateikimui. Bet kuriuo atveju, kalbant apie galimybę susipažinti su dokumentais, kuriems taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, kaip antai prašomais dokumentais, pažymėtina, jog ši prezumpcija reiškia, kad dokumentams, kuriems ji taikoma, negalioja visiško ar dalinio jų turinio atskleidimo pareiga (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68 punktą ir 2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *AlzChem / Komisija*, T-451/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:588, 93 ir 94 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 106 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirma ir antra dalys turi būti atmestos.

2. Dėl ketvirtos dalies, grindžiamos tuo, kad informacijos apie susigrąžinimą atskleidimo išimtis buvo įgyvendintos diskriminuojant

- 107 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija diskriminuodama įgyvendino informacijos apie valstybės pagalbos susigrąžinimą atskleidimo išimtis ir taip pažeidė Pagrindinių teisių chartijos 20 straipsnį. Pirma, ji teigia, kad šešiose bylose valstybės pagalbos srityje Komisija viešai paskelbė informaciją, susijusią su nesusigrąžintomis sumomis (ji tai padarė prieš pažeidimo procedūros prieš atitinkamas valstybes nares pradėjimą), nors buvo vykdomi teismo procesai, susiję su atitinkamu sprendimu dėl valstybės pagalbos. Taigi nurodytas interesas apsaugoti vykstantį tyrimą ar komercinius interesus nesutrukdė Komisijai atskleisti pagalbos gavėjų, kurių tapatybė nustatyta arba gali būti nustatyta, pavadinimų.
- 108 Antra, dublike ieškovė remiasi tuo, kad Komisija yra atskleidusi kiekybinę ir esminę informaciją apie baudų už kartelius išieškojimą, nors dėl kai kurių sprendimų, kuriais skirtos šios baudos, Sąjungos teisme vyksta procesai.
- 109 Komisija ginčija ieškovės argumentus.
- 110 Reikia priminti, jog Pagrindinių teisių chartijos 20 straipsnyje nurodyta, kad „[p]rieš įstatymą visi lygūs“. Prieš ESS 6 straipsniu suteikiant Pagrindinių teisių chartijai privalomą teisinę galią, Teisingumo Teismas jau buvo konstatavęs, kad lygybės principas yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, kurių turi laikytis bet kuris teismas (šiuo klausimu žr. 1977 m. spalio 19 d. Sprendimo *Ruckdeschel ir kt.*, 117/76 ir 16/77, EU:C:1977:160, 7 punktą). Laikantis šio principo reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *Franz Egenberger*, C-313/04, EU:C:2006:454, 33 punktas ir nurodytą jurisprudenciją).
- 111 Pirma, kaip teigia ieškovė, 2019 m. balandžio 24 d. rašte Komisija atsisakė jai suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais, motyvuodama tuo, kad Sprendimas 2015/1826 yra vykstančios procedūros dalykas, taigi taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šis argumentas nebuvo pakartotas ginčijamame sprendime ir kad sprendime, kurį Komisija priima atsakydama į kartotinę paraišką, ji visai neprivalo laikytis teisinio pagrindo, kurį pasirinko grįsdama atsakymą į pirminę paraišką (2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, T-210/15, EU:T:2017:224, 83 punktas). Taigi aplinkybė, kad keturiuose iš šešių ieškovės nurodytų bylų valstybės pagalbos srityje, dėl kurių buvo paskelbtas pranešimas spaudai, dėl Komisijos sprendimų, pagal kuriuos atitinkama valstybė narė

- buvo įpareigota susigražinti nagrinėjamą valstybės pagalbą, buvo pareikšti ieškiniai, kuriuos nagrinėja Sąjungos teismas, kaip šiuo atveju yra kalbant apie Sprendimą 2015/1826, neturi reikšmės.
- 112 Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą, pagal kurį negalima suprasti, kaip Komisija galėjo laikytis nuomonės, kad tyrimas dėl pagalbos susigražinimo buvo baigtas jos nurodytose šešiose bylose, nors vykstančių tyrimų sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, apima laikotarpius, kai vyksta procesai Sąjungos teisme. Taigi situacija šiose šešiose bylose ir nagrinėjamu atveju buvo tokia pati. Be to, kas išdėstyta šio sprendimo 103 punkte, reikia pažymėti, jog, nors Komisijos sprendimas, kuriuo konstatuota, kad buvo suteikta valstybės pagalba, reiškia, kad ši institucija laikosi nuomonės, jog atlikusi tyrimą, kuriuo siekta nustatyti valstybės pagalbos buvimą, ji galėjo padaryti išvadą, priešingai, aplinkybė, kad dėl minėto sprendimo pareikštas ieškinys, kurį nagrinėja Sąjungos teismas, lemia, kad su minėtų tyrimu susijusiems dokumentams toliau taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija. Tas pats pasakytina apie dokumentus, susijusius su valstybės pagalbos susigražinimo etapu, kai manydama, kad jos sprendimas, kuriuo reikalaujama susigražinti nagrinėjamą valstybės pagalbą, nebuvo įvykdytas, Komisija nusprendžia kreiptis į Teisingumo Teismą. Taigi, net darant prielaidą, jog Komisija galėjo laikytis nuomonės, kad tyrimas dėl pagalbos susigražinimo buvo baigtas ieškovės nurodytose šešiose bylose, nėra skirtumo tarp šių bylų ir nagrinėjamo atvejo, kiek tai susiję su bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymu dokumentams dėl sprendimo, kuriuo nurodoma susigražinti valstybės pagalbą, kontrolės procedūros.
- 113 Vis dėlto, kalbant apie ieškovės nurodytas šešias bylas, reikia konstatuoti, kad Komisija nesuteikė galimybės susipažinti su dokumentais, bet paskelbdama pranešimus spaudai informavo visuomenę apie savo sprendimą pareikšti Teisingumo Teisme ieškinį atitinkamoms valstybėms narėms, nes, kaip ji manė, jos neįvykdė sprendimų, kuriais reikalaujama susigražinti valstybės pagalbą. Todėl, kaip teigia Komisija, situacija šiose šešiose bylose skiriasi nuo situacijos nagrinėjamu atveju, nes ieškovė paprašė Komisijos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Be to, nėra duomenų, kuriais remiantis būtų galima konstatuoti, kad Komisija būtų priėmusi sprendimą pareikšti Teisingumo Teisme ieškinį Slovakijos Respublikai, remdamasi Sprendimo 2015/1826 nevykdymu (žr. šio sprendimo 101 punktą).
- 114 Antra, kalbant apie ieškovės minėtas bylas baudų mokėjimo srityje, reikia konstatuoti, kaip teigia Komisija, kad nurodyti įrodymai yra nauji, nes buvo pateikti dubliko stadijoje. Ieškovė nepateikė jokių duomenų, kuriais būtų siekiama įrodyti, kad pateiktų dokumentų, t. y. viena vertus, *AlzChem Trostberg* pateiktos paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, kiek tai susiję su kelių Komisijos sprendimų, priimtų Sąjungos konkurencijos teisės bylose, adresatų faktiškai sumokėtų baudų suma (dubliko C.1 priedas), ir, kita vertus, Komisijos atsakymo į šią paraišką (dubliko C.2 priedas), ji neturėjo pareikšdama ieškinį, ir duomenų, kuriais remiantis būtų galima nustatyti priežastis, dėl kurių jie nebuvo pateikti kartu su ieškiniu. Taigi jų pateikimas dubliko stadijoje yra vėlyvas ir dubliko C.1 ir C.2 priedai yra nepriimtini remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 dalimi.
- 115 Bet kuriuo atveju, be to, kad, skirtingai nuo susigražinimo procedūros priėmus Sprendimą 2015/1826, trys iš septynių nuodėtų bylų buvo baigtos ir 2005 m. birželio 11 d. rašte, išdėstyta C.2 priede, Komisija nesuteikė galimybės susipažinti su dokumentais, o pateikė informaciją, valstybės pagalbos susigražinimo teisinės aplinkybės, kaip teigia Komisija, skiriasi nuo baudos, skiriamos sprendime, kurį ji priima pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB)

Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205), teisinių aplinkybių. Kaip nurodo Komisija, pareiga susigrąžinti valstybės pagalbą nėra pagalbos gavėjui ar juo labiau atitinkamai valstybei narei skiriama sankcija ir susigrąžinimo procedūra vykdoma tik su šia valstybe, sprendimo dėl susigrąžinimo adresate, kaip vienintele šalimi, pažeidusia Sąjungos teisę (SESV 108 straipsnio 3 dalis), o įmonei skiriama bauda siekiama nubauti už konkurencijos taisyklių pažeidimą. Visi šie skirtumai reiškia, kad tai nėra panašios situacijos.

- 116 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijai negalima priekaištauti dėl nediskriminavimo principo pažeidimo. Todėl pirmojo pagrindo ketvirta dalis turi būti atmesta.

3. Dėl penktos dalies, grindžiamos viršesnio viešojo intereso egzistavimu

- 117 Ieškovė teigia, jog net darant prielaidą, kad Komisija padarė pagrįstą išvadą, kad jos paraiška pateikta dėl dokumentų, kuriems taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies numatytos išimtys, pirma, ji turėjo juos atskleisti, remdamasi tuo, kad yra viršesnis viešasis interesas užtikrinti teisę į veiksmingą teisinę gynybą pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį.
- 118 Antra, ieškovė remiasi Komisijos veiksmų skaidrumo ir viešosios kontrolės svarba. Taigi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis turi būti aiškinama atsižvelgiant į tikslą apsaugoti tyrimus ir Komisijai neturėtų būti leidžiama ją naudoti tik siekiant išvengti viešosios kontrolės. Net jei ieškovė nepriekaištauja Komisijai nepradėjus prieš Slovakijos Respubliką procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį, nes šis sprendimas priklauso jos diskrecijai, ši institucija yra atskaitinga Sąjungos piliečiams už neveikimą.
- 119 Tiek valstybių narių biudžeto apsauga nuo pražūtingų varžymosi dėl valstybės pagalbos padarinių, tiek Komisijos sprendimų šioje srityje vykdymas susijęs su viršesniu viešuoju, o ne ieškovės privačiu interesu. Kaip tyrime dėl Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo nacionaliniu lygiu pažymėjo Komisija, dvi Vokietijos institucijos pabrėžė viešąjį interesą, susijusį su neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimu.
- 120 Ieškovė pridūrė, kad Sąjungos teismas Reglamentą Nr. 1049/2001 aiškino ir taikė griežtai, o tai kritikavo Europos Parlamentas, nors bet kokia teisės susipažinti su dokumentais išimtis ar bet koks šios apribojimas turi būti aiškinami griežtai. Kadangi jos paraiška nebuvo pateikta dėl dokumento ar informacijos, esančios Komisijos byloje dėl valstybės pagalbos, kurią Slovakijos Respublika suteikė NCHZ, Komisijai neturi būti leidžiama dar labiau riboti Sąjungos piliečių pagrindinės teisės susipažinti su dokumentais.
- 121 Komisija ginčija ieškovės argumentus.
- 122 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką „[i]nstitucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų“, be kita ko, „inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų [apsauga], nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas“.
- 123 Kaip priminta šio sprendimo 43 punkte, bendroji konfidencialumo prezumpcija, grindžiama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta tyrimų tikslų apsaugos išimtimi, neužkerta kelio galimybei įrodyti, kad egzistuoja nurodytų dokumentų atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas.

- 124 Pagal suformuotą jurisprudenciją tas, kas tvirtina, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas, turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pateisinančias atitinkamų dokumentų atskleidimą (žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; taip pat žr. 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 40 punktą).
- 125 Taigi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, būtent jo 2 dalyje, numatyta išimčių sistema pagrįsta tarpusavyje prieštaraujančių interesų, esant konkrečiai situacijai, palyginimu, t. y. viena vertus, interesų, kad atitinkami dokumentai būtų atskleisti, ir, kita vertus, interesų, kuriems šis atskleidimas pakenktų. Sprendimas dėl paraiškos suteikti galimybę susipažinti su dokumentais priimamas atsižvelgiant į tai, kuris interesas konkrečiu atveju yra viršesnis (žr. 2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *AlzChem / Komisija*, T-451/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:588, 66 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 126 Ieškovės argumentai turi būti nagrinėjami atsižvelgiant būtent į šiuos principus.
- 127 Nagrinėjamu atveju, pirma, ieškinyje ieškovė remiasi viršesniu viešuoju interesu užtikrinti teisę į veiksmingą teisinę gynybą pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį. Tačiau šio priekaišto nereikia nagrinėti, nes paklausta apie tai per posėdį ieškovė patvirtino, kad nėra tiesioginio ryšio tarp atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais ir pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį garantuojamos teisminės kontrolės veiksmingumo. Ji taip pat teigė, kad Bendrasis Teismas neturi atsižvelgti į nuorodą, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas užtikrinti teisę į veiksmingą teisinę gynybą, kaip anai paminėta pirmojo pagrindo penktos dalies antraštėje, ir tai buvo pažymėta posėdžio protokole.
- 128 Antra, darydama nuorodą į Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamąją dalį ieškovė remiasi skaidrumo ir viešosios Komisijos veiksmų kontrolės svarba ir teigia, kad Komisijai neturėtų būti leidžiama naudoti to reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą išimtį tik siekiant paslėpti savo neveikimą arba išvengti viešosios kontrolės.
- 129 Pažymėtina, kad interesas, susijęs su skaidrumu, tikrai yra viešasis interesas, nes jis objektyvus ir bendras (2018 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Arca Capital Bohemia / Komisija*, T-440/17, EU:T:2018:898, 76 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2015 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Technion ir Technion Research & Development Foundation / Komisija*, T-480/11, EU:T:2015:272, 78 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 37 punkte, kiek tai susiję su veiksmų, kurių imasi Komisija, skaidrumu ir viešąja kontrole, Sąjungos teismai pripažino, kad jos administracinės veiklos atveju nebūtina turėti tokios pačios apimties teisės susipažinti su dokumentais, kokia yra Sąjungos institucijos teisėkūros veiklos atveju. Nagrinėjamu atveju prašomi dokumentai akivaizdžiai susiję su administracine procedūra, t. y. valstybės pagalbos susigrąžinimo procedūra priėmus Komisijos sprendimą.
- 130 Be to, šiomis bendromis pastabomis dėl skaidrumo principo ir visuomenės teisės būti informuotai apie institucijų darbą negalima pateisinti dokumentų, susijusių su Komisijos sprendimo kontrolės procedūra, kuri gali lemti kreipimąsi į Teisingumo Teismą remiantis SESV 108 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir kuri yra panaši į procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo ikiteisminį etapą, atskleidimo (žr. šio sprendimo 75 punktą) (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 91 ir 93 punktus).

- 131 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kai Komisija mano, kad valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų, ji turi vertinti galimybę imtis veiksmų prieš šią valstybę, nustatyti, kokias nuostatas ji galėjo būti pažeidusi, ir pasirinkti, kada pradėti prieš ją nukreiptą procedūrą, numatytą SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje. Todėl ieškovė ar pilietis neturi teisės reikalauti iš Komisijos užimti konkrečią poziciją ar ginčyti Komisijos atsisakymą pradėti procedūrą prieš Slovakijos Respubliką (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 60 ir 61 punktus).
- 132 Taigi siekiant pateisinti prašomų dokumentų atskleidimą ieškovės nurodytas tikslas vykdyti Komisijos veiksmų per nagrinėjamą Sprendimo 2015/1826 kontrolės procedūrą kontrolę, priešingai, nei ji teigia, priylgsta diskrecijos, kurią ši institucija turi vykstant SESV 108 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta procedūrai, egzistavimo neigimui, nors bendrąja konfidencialumo prezumpcija, taikoma visiems su tokia procedūra susijusiems dokumentams, būtent siekiama, be kita ko, apsaugoti Komisijos veiksmų vykstant šiai procedūrai naudingumą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 61, 63 ir 65 punktus).
- 133 Be to, kaip teisingai pažymėjo Komisija, ji užtikrina, kad visuomenė būtų informuota apie konkrečių pažeidimų nagrinėjimo bylų eigą, skelbdama pranešimus spaudai (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 23 d. Sprendimo *Justice & Environment / Komisija*, T-727/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:18, 60 punktas).
- 134 Be to, ieškovė iš esmės remiasi viešuoju interesu, susijusiu su Komisijos sprendimų valstybės pagalbos srityje vykdymu, viešuoju interesu apsaugoti valstybių narių biudžetus nuo pražūtingų varžymosi dėl valstybės pagalbos padarinių ir viešuoju interesu įpareigoti grąžinti neteisėtą ir su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą į valstybių narių, dėl kurių priimtas sprendimas valstybės pagalbos srityje, biudžetą. Vis dėlto šiam argumentui negalima pritarti. Kaip teigia Komisija, suteikus galimybę ieškovei susipažinti su prašomais dokumentais negalėtų būti užtikrintas viešasis interesas apsaugoti valstybių narių biudžetą susigrąžinant neteisėtą valstybės pagalbą.
- 135 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Sąjungos teismas griežtai taikė Reglamentą Nr. 1049/2001, nors bet kokia teisės susipažinti su dokumentais išimtis ar bet koks šios apribojimas turi būti aiškinami griežtai, ir kad iš esmės jos paraiška nepriskirtina išimčiai, kuria siekiama apsaugoti tyrimų tikslus. Kiek ji ginčija tai, kad jos paraiškai suteikti galimybę susipažinti gali būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, jos argumentai susiję su klausimu, kuris yra atskiras, palyginti su klausimu, ar išimties taikymo atveju dėl viršesnio viešojo intereso galima jos netaikyti. Todėl nagrinėjant šią ieškinio pagrindo dalį šie argumentai nėra reikšmingi. Be to, jie buvo nagrinėti ir atmesti nagrinėjant šio pagrindo pirmą dalį.
- 136 Taigi pirmojo pagrindo penkta dalis turi būti atmesta, kaip ir visas pirmasis pagrindas, ir nereikia nagrinėti trečios dalies, nes išimtis, kuria siekiama apsaugoti Sąjungos institucijų vykdomus tyrimus, buvo savarankiškas ir pakankamas pagrindas ginčijamo sprendimo priėmimui pateisinti, ir galima klaida, padaryta pateikiant antrąjį minėto sprendimo motyvą, kuris susijęs su išimtimi, kad būtų apsaugoti komerciniai interesai, ir kuris yra pirmojo pagrindo trečios dalies dalykas, bet kuriuo atveju neturėtų įtakos to sprendimo teisėtumui.

C. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su nekonfidencialia prašomų dokumentų versija arba su jais susipažinti Komisijos patalpose pažeidimu

- 137 Ieškovė nurodo siūlysi kartotinėje paraiškoje suteikti galimybę susipažinti su nekonfidencialia dokumentų versija arba su jais susipažinti Komisijos patalpose. Vis dėlto Komisija konstatavo, jog dėl to, kad dokumentų atskleidimui iš dalies taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, negali būti suteikta galimybė iš dalies susipažinti su dokumentais. Ieškovė laikosi nuomonės: kadangi ji paneigė visus motyvus, kuriais galima pateisinti atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus, įskaitant bendrąsias konfidencialumo prezumpcijas, kuriomis remiasi Komisija, iš Komisijos argumentų *a contrario* matyti, kad ji turėjo patenkinti jos paraišką, bent jau suteikdama jai galimybę iš dalies susipažinti su dokumentais arba su jais susipažinti savo patalpose atitinkamai remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi ir 10 straipsniu. Tačiau Komisija šiuo klausimu nepateikė motyvų.
- 138 Komisija ginčija ieškovės argumentus.
- 139 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti, dėl kokių priežasčių patvirtinta priemonė, o Sąjungos teismas – vykdyti jos kontrolę (žr. 2008 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Komisija / Salzgitte*, C-408/04 P, EU:C:2008:236, 56 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 140 Be to, reikia priminti, kad pareigos motyvuoti nesilaikymas yra ieškinio pagrindas, grindžiamas esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, kuris savaime skiriasi nuo kito ieškinio pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo motyvų netikslumu, kuris tikrinamas vertinant šio sprendimo pagrįstumą (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktą ir 2009 m. birželio 19 d. Sprendimo *Qualcomm / Komisija*, T-48/04, EU:T:2009:212, 179 punktą). Iš tiesų sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais jis grindžiamas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo turinio neteisėtumą, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai (žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 141 Ginčijamame sprendime Komisija nagrinėjo galimybę leisti ieškovei iš dalies susipažinti su atitinkamais dokumentais remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi. Ji pažymėjo, kad vis dėlto prašomiems dokumentams taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, grindžiama to reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytomis išimtimis, ir kad dėl tokios prezumpcijos negalima suteikti galimybės iš dalies susipažinti su bylos medžiaga. Šiuo aspektu ji rėmėsi 2016 m. liepos 14 d. Sprendimu *Sea Handling / Komisija* (C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 61 punktas).
- 142 Taigi reikia konstatuoti, kad Komisija nurodė motyvus, dėl kurių atmetė ieškovės paraišką suteikti galimybę susipažinti su nekonfidencialia dokumentų versija arba susipažinti su dokumentais jos patalpose. Taigi ji sudarė sąlygas ieškovei suvokti motyvus, dėl kurių ši paraiška buvo atmestas, ir leido Bendrajam Teismui vykdyti savo kontrolę. Taigi ginčijamas sprendimas šiuo aspektu yra pakankamai motyvuotas.

- 143 Be to, kiek ieškovė teigia, kad jai paneigus visus motyvus, galinčius pateisinti atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus, Komisija turėjo patenkinti jos paraišką, kuria siekta gauti galimybę susipažinti su nekonfidencialia dokumentų versija arba su jais susipažinti jos patalpose, reikia konstatuoti, kad ji ginčija ginčijamo sprendimo esmę, o ne remiasi jo nemotyvuotumu ar nepakankamu motyvavimu. Bet kuriuo atveju šiems argumentams negalima pritarti. Kadangi nedarydama teisės ar vertinimo klaidos Komisija galėjo nepatenkinti ieškovės paraiškos suteikti galimybę susipažinti du prašomais dokumentais, remdamasi bendrąja konfidencialumo prezumpcija, ieškovės argumentai grindžiami klaidinga prielaida.
- 144 Taigi antrasis pagrindas turi būti atmestas.
- 145 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, šį ieškinį reikia atmesti.

V. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 146 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš *AlzChem Group AG* bylinėjimosi išlaidas.**

Spielmann

Spineanu-Matei

Mastroianni

Paskelbta 2021 m. rugsėjo 29 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.